

Bygdas historie

For ca. 6000 år siden lå havnivået ca. 45 meter over det vi har i dag. I de lune vikene ved Steinmohaugen og ved sørsiden av Tønsåsen slo de første fangstfolkene seg ned og ryddet sine første boplasser. De levde helt og holdent av jakt og fiske. Med skinnbåter la de ut på oppdagelsesferder og fant fram til de beste fiskeplassene. Det var et varmekjært klima hvor løvtrær og barskog dannet et godt livsgrunnlag for dyr og mennesker. Etter hvert temte de villsau, som gav dem både mat og klær. Dette var et fangsfolk eller veidefolk som de ble kalt. I den bratt bergveggen på sørsiden av Stenmohaugen risset de nøysomlig inn dype fuger av reinsdyr. Veideristninger som viste at dette var en svært god fangsplass. På sletten litt øst for ristningene har det med stor sannsynlighet ligget en steinalderboplass. Innunder berget her var det en naturlig plass, i ly for vær og vind. Dette kan sies uten at det er foretatt noen utgravninger i området som bekrefter denne påstanden. Navnet Hell kommer fra det urnorske navnet Hellir som betyr klippehule, eller skjul under et utoverheng.

Bygdesenteret Hell ligger helt inn til fylkesgrensen til Sør Trøndelag og er mest kjent for sine flotte helleristninger oppe i Steinmohaugen og Hell jernbanestasjon. Hit kommer mange turister for å knipse bilder av skiltet "Gods Expedition" som står på godsbygget. Navnet får en helt annen betydning for de engelsktalende turistene. I de senere år har det på Hell stasjon blitt arrangert Hell Blues festivaler som trekker folk og artister fra fjern og nær. Hell er et viktig knutepunkt med jernbane både retning nordover og østover til Sverige. På andre siden av Stjørdalselva ligger Værnes Flypass eller Trondheim Lufthavn som er det internasjonale navnet. Veiforbindelsen østover til Sverige er knyttet til E14 via E6 inn til Stjørdal. Oppover til Elvran går hovedvei Fv.705 som knytter bygda sammen, veien fortsetter videre til Selbu og Tydal kommuner.